

حقیقت بندگی

امام صادق (ع) فرمود: حقیقت بندگی به سه چیز است:

۱- بنده آنچه را خدا به او سپرده، **ملک خود نداند**، زیرا بندگان مالك نیستند، بلکه مال را از آن خدا می بینند، و در هر کجا خدا فرمان داد مصرفش می کنند.

۲- بنده برای خود مصلحت اندیشی و **حسابگری نکند**.

۳- تمام وقت خود را صرف **انجام اوامر خدا و ترک آنچه نهی فرموده کند**.

بنا براین،

هر گاه بنده چیزی را که خدا به او بخشیده ملك خود نداند، انفاق در راه خدا بر وی آسان گردد.

هر گاه تدبیر امورش را به دست مدبّر واقعی سپرد، سختی های دنیا برایش آسان شود.

هر گاه بنده به امر و نهی خدا گردن نهاد، هیچ گاه فرصت خودنمایی و فخرفروشی با مردم پیدا نمی کند.

هر گاه خداوند به بنده این سه ویژگی را عطا فرمود،

دنیا و شیطان و مردم در نظرش خوار می شود.

به خاطر جمع کردن مال و فخر فروشی به دنبال دنیا نمی رود.

از مردم عزّت و مقام نمی طلبد.

اوقاتش را هدر نمی دهد.

این اولین درجه پرهیزگاری است.